

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానపుటము

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

నమస్తే గణనాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

అనన్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీంద్రియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీకృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘనశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
సానన్దం సున్దరం శుద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యసన్దం పరాయణమ్ ।
శాన్తం జితేంద్రియక్రోధం సశిష్యం ప్రణమామ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య,
శ్రీమదఖి-లాండకోటిబ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయోఽ
భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాభారతే, వనపర్వణి,
యథాశక్తి, ప్రథమాధ్యాయాన్తర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన
కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

॥ అథ శ్రీమన్మహాభారతే వనపర్వాస్తర్గత అరణ్యపర్వణి
ప్రథమోఽధ్యాయః ॥

జనమేజయ ఉవాచ।

వీవం ద్యూతజితాః పార్థాః కోపితాశ్చ దురాత్మభిః।
ధార్తరాష్ట్రైః సహమాత్యైః నికృత్యా ద్విజసత్తమమ్ ॥ 1-1 ॥

శ్రావితాః పరుషా వాచః సృజద్భిర్వైరముత్తమమ్।
కిమకుర్వత కౌరవ్యాః మమ పూర్వపితామహాః ॥ 1-2 ॥

కథం చైశ్వర్యవిభ్రష్టాః సహసా దుఃఖమీయుషః।
వనే విజహ్నిరే పార్థాః శక్రప్రతిమతేజసః ॥ 1-3 ॥

కే వై తానన్వపర్తస్త ప్రాప్తాన్ వ్యసనముత్తమమ్।
కిమాచారాః కిమాహారాః క్వ చ వాసో మహాత్మనామ్ ॥ 1-4 ॥

కథం చ ద్వాదశ సమాః వనే తేషాం మహామునే।
వృతీయుర్భ్రాహ్మణశ్రేష్ఠ శూరాణామరిఘాతినామ్ ॥ 1-5 ॥

కథం చ రాజపుత్రీ సా ప్రవరా సర్వయోషితామ్।
పతివ్రతా మహాభాగా సతతం సత్యవాదినీ ॥ 1-6 ॥

వనవాసమదుఃఖార్హా దారుణం ప్రత్యపద్యత।
వీవదాచక్ష్య మే సర్వం విస్తరేణ తపోధనమ్ ॥ 1-7 ॥

శ్రోతుమిచ్ఛామి చరితం భూరిద్రవిణతేజసామ్।
కథ్యమానం త్వయా విప్ర పరం కౌతూహలం హి మే ॥ 1-8 ॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ।

వీవం ద్యూతజితాః పార్థాః కోపితాశ్చ దురాత్మభిః।
ధార్తరాష్ట్రైః సహమాత్యైః నిర్యయుర్గజసాహ్వయాత్ ॥ 1-9 ॥

వర్ణమానపురద్వారాత్ అభినిష్క్రమ్య పాణ్డనాః |
ఉదఙ్ముఖాః శస్త్రభృతః ప్రయయుః సహ కృష్ణయా || 1-10 ||

ఇంద్రసేనాదయశ్చైవ భృత్యాః పరి చతుర్దశ |
రథైరనుయయుశ్శ్రీఘ్నైః స్త్రీయ ఆదాయ సర్వశః || 1-11 ||

గతానేతాన్ విదిత్వా తు పౌరాః శోకాభిపీడితాః |
గర్హయంతోఽసకృద్భీష్మవిదురద్రోణగౌతమాన్ |
ఊచుర్విగతసన్తాసాః సమాగమ్య పరస్పరమ్ | 1-12 ||
పౌరా ఊచుః |

నేదమస్తి కులం సర్వం న వయం నచ నో గృహాః |
యత్ర దుర్యోధనః పాపః సౌబలేనాభిపాలితః || 1-13 ||

కర్ణదుఃశాసభ్యాంచ రాజ్యమేతచ్ఛిక్తిర్షతి |
న తత్కులం న చాచారో న ధర్మోఽర్థః కుతః సుఖం |
యత్ర పాపసహాయోఽయం పాపో రాజ్యం చిక్తిర్షతి || 1-14 ||

దుర్యోధనో గురుద్వేషీ త్యక్తాచారసుహృజ్ఞనః |
అర్థలుబ్ధోఽభిమానీ చ నీచః ప్రకృతినిర్ఘ్నాణః |
నేయమస్తి మహీ కృత్స్నా యత్ర దుర్యోధనో నృపః |
సాధు గచ్ఛామహే సర్వే యత్ర గచ్ఛన్తి పాణ్డనాః || 1-15 ||

సానుక్రోశా మహాత్మానః విజితేంద్రియశత్రవః |
హ్రీమంతః కీర్తిమంతశ్చ ధర్మాచారపరాయణాః || 1-16 ||

వైశమ్పాయన ఉవాచ

వివముక్త్వానుజగ్ముస్తే పాండనాంస్తాన్సమేత్య చ |
ఊచుః ప్రాంజలయః సర్వే కౌంతేయాన్ మాద్రినందనాన్ || 1-17 ||

క్వగమిష్యథ భద్రం వః త్యక్త్యాస్మాన్ దుఃఖభాగినః ।
వయనుష్యనుయాస్యామో యత్ర యూయం గమిష్యథ ॥ 1-18॥

అధర్మేణ జితాన్ శ్రుత్వా యుష్మాన్ త్వక్ష్మణైః పరైః ।
ఉద్విగ్నైః స్మో భృశం సర్వే నాస్మాన్లాతుమిహోర్హథ ॥ 1-19॥

భక్తానురక్తాన్సుహృదః సదా ప్రియహితే రతాన్ ।
కురాజాధిష్ఠితే రాజ్యే న వినశ్యేమ సర్వశః ॥ 1-20॥

శ్రూయతాం చాభిధాస్యామో గుణదోషాన్సర్వభాః ।
శుభాశుభాధివాసేన సంసర్గః కురుతే యథా ॥ 1-21॥

వస్త్రమాపస్త్రీలాన్భూమిం గంధో వాసయతే యథా ।
పుష్పాణామధివాసేన తథా సంసర్గజా గుణాః ॥ 1-22॥

మోహజాలస్య యోనిర్ద్వి మూఢైరేవ సమాగమః ।
అహన్యహని ధర్మస్య యోనిః సాధుసమాగమః ॥ 1-23॥

తస్మాత్ప్రాజ్ఞైశ్చ వృద్ధైశ్చ సుస్వభావైస్తపస్విభిః ।
సద్భిశ్చ సహ సంసర్గః కార్యః శమపరాయణైః ॥ 1-24॥

యేషాం త్రీణ్యవదాతాని విద్యా యోనిశ్చ కర్మ చ ।
తే సేవ్యాస్త్రైః సమాస్యాహి శాస్త్రేభ్యోఽపి గరియసీ ॥ 1-25॥

నిరారంభా హ్యపి వయం పుణ్యశీలేషు సాధుషు ।
పుణ్యమేవాప్నుయామేహ పాపం పాపోపసేవనాత్ ॥ 1-26॥

అసతాం దర్శనాత్సర్వార్భాత్సంజల్పాచ్ఛ సహాసనాత్ ।
ధర్మాచారాః ప్రహీయన్తే సిద్ధ్యన్తి చ న మానవాః ॥ 1-27॥

బుద్ధిశ్చ హీయతే పుంసాం నీచైః సహ సమాగమాత్ ।
మధ్యమైర్మధ్యతాం యాతి శ్రేష్ఠతాం యాతి చోత్తమైః ॥ 1-28॥

అనీచైర్వాప్యవిషయైర్నాధర్మిష్టైర్విశేషితః ।

లోకాచారేషు సంభూతాః వేదోక్తాః శిష్టసంమతాః ॥ 1-29॥

తే యుష్మాసు సమస్తాశ్చ వ్యస్తాశ్చైవేహ సద్గుణాః ।

ఇచ్ఛామో గుణవన్మధ్యే వస్తుం శ్రేయోఽభికాంక్షిణాః ॥ 1-30॥

యుధిష్ఠిర ఉవాచ-

ధన్యా వయం యదస్మాకం స్నేహకారుణ్యయంత్రితాః ।

అసతోఽపి గుణానాహుః బ్రాహ్మణప్రముఖాః ప్రజాః ॥ 1-31॥

తదహం భ్రాతృసహితః సర్వాన్విజ్ఞాపయామి వః ।

నాన్యథా తద్ధి కర్తవ్యమస్మత్స్నేహానుకంపయా ॥ 1-32॥

భీష్ముః పితామహో రాజా విదురో జననీ చ మే ।

సుహృజ్జనశ్చ ప్రాయో మే నగరే నాగసాహ్వయే ॥ 1-33॥

తే త్వస్మద్ధితకామార్థం పాలనీయాః ప్రయత్నతః ।

యుష్మాభిః సహితాః సర్వే శోకసంతాపవిహ్వలాః ॥ 1-34॥

నివర్తతాగతా దూరం సమాగమనశాపితాః ।

స్వజనే న్యాసభూతే మే కార్యా స్నేహాన్వితా మతిః ॥ 1-35॥

ఏతద్ధి మమ కార్యాణాం పరమం హృదిసంస్థితం ।

కృతా తేన తు తుష్టిర్మే సత్కారశ్చ భవిష్యతి ॥ 1-36॥

వైశమ్పాయన ఉవాచ-

తథానుమంత్రితాస్తేన ధర్మరాజేన తాః ప్రజాః ।

చక్రురార్తస్వరం ఘోరం హా రాజన్నితి సంహతాః ॥ 1-37॥

గుణాన్పార్థస్య సంస్మృత్య దుఃఖార్తాః పరమాతురాః ।

అకామాః సంన్యవర్తంత సమాగమ్యాథ పాండవాన్ ॥ 1-38॥

- నివృత్తేషు తు పౌరేషు రథానాస్థాయ పాణ్డవాః ।
ఆజగ్ముర్జాహ్నవీతీరే ప్రమాణాఖ్యం మహావటమ్ ॥ ॥1-39॥
- తే తం దివసశేషేణ వటం గత్వా తు పాణ్డవాః ।
ఊషుస్తాం రజనీం వీరాః సంస్పృశ్య సలిలం శుచి ॥ ॥1-40॥
- ఉదకేనైవ తాం రాత్రిం ఊషుస్తే దుఃఖకర్చితాః ।
అనుజగ్ముశ్చ తత్రైతాన్ స్నేహాత్కేచిద్ద్విజాతయః ॥ ॥1-41॥
- సాగ్నయోఽనగ్నయశ్చైవ సశిష్యగణబాన్ధవాః ।
స తైః పరివృతో రాజా శుశుభే బ్రహ్మవాదిభిః ॥ ॥1-42॥
- తేషాం ప్రాదుష్కృతాగ్నీనాం ముహూర్తే రమ్యదారుణే ।
బ్రహ్మఘోషపురస్కారః సంజల్పః సమజాయత ॥ ॥1-43॥
- రాజానం తు కురుశ్రేష్ఠం తే హంసా మధురస్వరాః ।
ఆశ్వాసయంతో విప్రాగ్ర్యాః క్షపాం సర్వాం వ్యనోదయన్ ॥ ॥1-44॥

॥ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే వనపర్వాన్తర్గతారణ్యపర్వణి
పౌరప్రత్యాగమనే ప్రథమోఽధ్యాయః॥

శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామి వారి గోవిందనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

